

ΕΙΣ ΑΓΩΓΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ
Γ. Ι. Σ' ΓΡΑΒΕΖΑΝΔΟΥ.

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ
ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΝ
ἢ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ

ἔξελληνισθεῖσα μὲν ἐκ τῆς Λατινίδος Φωνῆς ὑπὸ τῆς
ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

ΚΥΡΙΟΥ
ΕΥΓΕΝΙΟΥ τῆς ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ

Ἱεροδιακόνου ἔτι ὄντος καὶ χολαρχῶν-
τος ἔντε Ἰωαννίνοις, ἢ ἐν τῇ Ἀθω-
νιάδι Ἀκαδημίᾳ καὶ ἐν Κωνσταντι-
νυπόλει, πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρ'
αὐτῷ μαθητιόντων.

Τὰ νῦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς
Ἀυταδελφότητος τῶν ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ

Α. καὶ Ν. καὶ Ζ καὶ Μ
ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλεπιστήμοις
Ἑλλήνων Νεανίσκοις.

Ἐπισασία Σ. Δ.

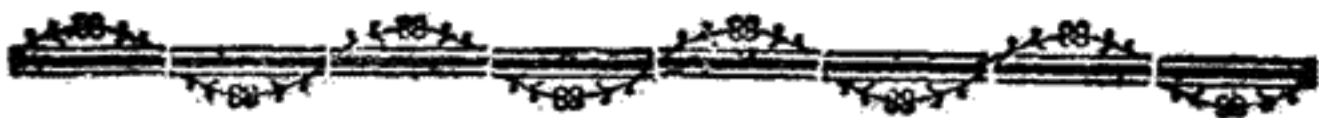
Ἐν Μ Ο Σ Χ. Α.

Ἐν τῷ τῆς Κοινότητος Τυπογραφείῳ,
παρὰ Διευκτη, Γαρίῳ καὶ Ποπόβ.

ΛΩΕ

1805.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΝ ΧΕΡΣΙ ΣΤΗ- ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

τῆς ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ εἰς τὴν ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΝ ΜΕΡΟΣ Α ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

	Σελ.
ΚΕΦ. Α. Περὶ τῶ ὄντος ἐν γένει, καὶ τίνες αἱ τῶν Πραγμάτων Οὐσίαι. -	2.
ΚΕΦ. Β. Περὶ Οὐσιῶν καὶ Τρόπων. -	6.
ΚΕΦ. Γ. Περὶ Σχέσεων, ἔνθα καὶ περὶ τῶ μὴ ὄντος καὶ τῶ Μηδενός. - -	9.
ΚΕΦ. Δ. Περὶ τῶ Δυνατῶ, καὶ τῶ Ἄδυ- νάτῃ. -	12.
ΚΕΦ. Ε. Περὶ τῶ Ἀναγκαιῶ, καὶ τῶ Ἐν- δεχομένῃ. - -	15.
ΚΕΦ. ΣΤ. Περὶ τῆς τῶν ὄντων Διαμονῆς, καὶ περὶ τῶ Χρόνου. - - -	17.
ΚΕΦ. Ζ. Περὶ Ταυτότητος. - -	20.
ΚΕΦ. Η. Περὶ Αἰτίας καὶ Αἰτιατῶ. -	26.

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ- ΦΥΣΙΚΗΣ.

ΜΕΡΟΣ Β ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΨΥΧΗΣ.

ΚΕΦ. Θ. Περὶ νοήσεως ἐν γένει. - -	34.
------------------------------------	-----

	Σελ.
ΚΕΦ. Ι. Περὶ Ἐλευθερίας.	38.
ΚΕΦ. ΙΑ. Περὶ Εἰμαζμένης.	44.
ΚΕΦ. ΙΒ. Ἐπίκρισις διαφόρων δοξασμάτων περὶ τῆς Ἐλευθερίας.	50.
ΚΕΦ. ΙΓ. Περὶ τῆς Ἄυλης τῆς ψυχῆς.	59.
ΚΕΦ. ΙΔ. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἐκ ἑσιν αὐτῆ ἢ Νόησις.	61.
ΚΕΦ. ΙΕ. Ἐπίκρισις τῆς ζήτηματος, εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀδιαλείπτως νοεῖ.	63.
ΚΕΦ. ΙΣ. Περὶ τῆς Συνδέσεως τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς Σώματος, καὶ τῶν ἐκ τούτων ἐφε- πομένων.	67.
ΚΕΦ. ΙΖ. Περὶ τῆς Τρέψεως καθ' ὃν τῷ Σώ- ματι ἡ ψυχὴ συνέζευκται.	70.
ΚΕΦ. ΙΗ. Παραθέσις τῶν διαφόρων δοξα- σιῶν, τῶν περὶ τῆς μεταξὺ ψυχῆς τε καὶ Σώματος Συνδέσεως.	77.
ΚΕΦ. ΙΘ. Περὶ Ἀρχῆς τῶν Ἰδεῶν.	85.

ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ.

ΜΕΡΟΣ Α ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ καὶ ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΝ.	
ΚΕΦ. Α. Περὶ τῆς τῶν ἰδεῶν Διαρέσεως.	95.
ΚΕΦ. Β. Περὶ Ἰδεῶν ἀπλῶν τε καὶ συν- θέτων.	97.
ΚΕΦ. Γ. Περὶ Ἰδεῶν Ἐναργῶν τε καὶ Ἀσα- φῶν, Ἀνέλκων τε καὶ Ἐλλειπῶν, Ἐυ- κρινῶν τε καὶ Συγκεχυμένων.	100.

ΚΕΦ. Δ. Περὶ Ἰδεῶν Ἀφηρημένων ἢ Συγ- κεκριμένων. Ἐνθα καὶ περὶ Ἰδεῶν κα- θόλου τε καὶ Μερικῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστα.	- - - - -	102.
ΚΕΦ. Ε. Περὶ Ἰδεῶν Ἀπολύτων ἢ Σχε- τικῶν.	- - - - -	108.
ΚΕΦ. ς. Περὶ τῶν Ἰδεῶν αἷς προσλαμ- βάνομεν ἀντιλαμβανόμενοι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ συμβαινόντων.	- - - - -	110.
ΚΕΦ. ζ. Ἐν γένει τινὰ περὶ Κρίσεων.		114.
ΚΕΦ. Η. Περὶ Προτάσεων καθόλου τε καὶ Μερικῶν.	- - - - -	116.
ΚΕΦ. Θ. Περὶ Προτάσεων Ἀπλῶν ἔνθα καὶ περὶ συμπλεγμένων καὶ παρεμβε- βλημένων.	- - - - -	119.
ΚΕΦ. Κ. Περὶ Προτάσεων Συνθέτων.		123.
ΚΕΦ. ΙΑ. Περὶ Ἀληθείας καὶ Ψεύδους		124.
ΚΕΦ. ΙΒ. Περὶ Ἐναργείας.	- - - - -	126.
ΚΕΦ. ΙΓ. Περὶ Ἀληθείας τῆς τῶν ἰδεῶν, αἷς ἀμέσως ποριζόμεθα ἔνθα καὶ περὶ Ἐναργείας Ἠθικῆς.	- - - - -	132.
ΚΕΦ. ΙΔ. Περὶ τῶν Αἰδιήσεων, τῆ πρώτῃ δηλ. τῆς Ἠθικῆς Ἐναργείας Θεμελίς.		138.
ΚΕΦ. ΙΕ. Περὶ τῆ δευτέρας Θεμελίς τῆς Ἠθικῆς Ἐναργείας τετέσι, τῆς πα- ρὰ τῶν ἄλλων Μαρτυρίας.	- - - - -	151.
ΚΕΦ. ΙϚ. Περὶ τῆ τρίτης Θεμελίς τῆς Ἠθικῆς Ἐναργείας. τετέσι περὶ τῆς Ἀναλογίας.	- - - - -	158.
ΚΕΦ. ΙΖ. Περὶ τῆ Πιθανῆς.	- - - - -	162.

	Σελ.
ΚΕΦ. ΙΗ. Περὶ τῶν Πιθανῶν τῶν ἐν Συνθέσει.	173.
ΚΕΦ. ΙΘ. Περὶ τῶν Ἐυσταθικῶν Ἀντιθέσεων, καὶ τῶν Ἀντικειμένων Πιθανοτήτων.	184.
ΚΕΦ. Κ. Περὶ Κρίσεως Συνθέτου ἤτοι περὶ Συλλογισμῶν.	192.

**ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ.
ΜΕΡΟΣ Β. ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΤΗΣ
ΑΠΑΤΗΣ.**

ΚΕΦ. ΚΑ. Περὶ τῶν Αἰτίων τῆς Ἀπάτης ἐν γένει.	203.
ΚΕΦ. ΚΒ. Περὶ τῆς ἀπάτης τῆς ἐξ Ἀυθεντίας τῶν λέγοντος.	206.
ΚΕΦ. ΚΓ. Περὶ Ἐιδῶν Ἀπάτης τῆς ἐκ τῶν ἐπικλίσεων καὶ τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς.	212.
ΚΕΦ. ΚΔ. Περὶ Ἀπάτης τῆς ἐξ Ἀλαζονείας καὶ Τύφου.	215.
ΚΕΦ. ΚΕ. Περὶ Ἀπάτης τῆς ἐξ Ὀκνηρίας καὶ Ῥαθυμίας.	218.
ΚΕΦ. ΚΣ. Περὶ Ἀπάτης τῆς ἐκ Συγχύσεως τῶν Ἰδεῶν.	220.
ΚΕΦ. ΚΖ. Περὶ Ἀπάτης, ἐφ' οἷς ἐπαγαγῆς ἐκ πλειόνων μίαν ἀνθελέθαι δόξαν.	227.
ΚΕΦ. ΚΗ. Περὶ Σοφισμάτων.	228.

ΤΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΜΕΡΟΣ Γ. ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ.

ΚΕΦ. ΚΘ. Περὶ Διαφορῶν Μεθόδων.	234.
ΚΕΦ. Λ. Περὶ Προκοπῆς τῆς τῶ νοεῖν Δυνάμεως.	236.
ΚΕΦ. ΛΑ. Περὶ Ἐπαυζήσεως τῶ Προσε- πτικῶ.	242.
ΚΕΦ. ΛΒ. Περὶ τῆς Μνήμης.	246.
ΚΕΦ. ΛΓ. Περὶ Μεθόδου Ἀναλυτικῆς.	251.
Κανόνες Ἀναλυτικοὶ.	252.
Κανὼν Α, Β, Γ, Δ, Ε, Σ.	-
ΚΕΦ. ΛΕ. Περὶ Χρήσεως τῶν Ὑποθέ- σεων.	263.
Κανὼν Α, Β, Γ, Δ, Ε, Σ.	264.
ΚΕΦ. ΛΕ. Περὶ τῆς τῶν Ἀδήλων Γραμ- ματικῶν Χαρακτήρων Διασαφήσεως.	270.
ΚΕΦ. ΛΣ. Περὶ Μεθόδου Συνθετικῆς.	282.
Κανόνες Συνθετικοὶ.	
Κανὼν Α, Β, Γ, Δ, Ε, Σ, Ζ, Η, Θ, Ι.	283.
ΚΕΦ. ΛΖ. Περὶ Μεθόδου τῆς τῶ Μαι- θάνειν.	294.
Κανὼν Α, Β, Γ, Δ, Ε.	296.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΤΟΥ ΣΤΛΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ.

ΚΕΦ. Α. Γενικά τινα περὶ Συλλογισμῶ καὶ τῶν ἐν αὐτῶ Προτασεάντε καὶ Ὁρῶν.	300.
---	------

	Σελ.
ΚΕΦ. Β. Περὶ τῶν Κανόνων τῶν Συλλογισμῶν. - - -	303.
ΚΕΦ. Γ. Περὶ Συλλογιστικῶν Τρόπων τε καὶ Σχημάτων. - - -	307.
ΚΕΦ. Δ. Περὶ τῆς Α. Σχήματος. -	310.
ΚΕΦ. Ε. Περὶ τῆς Β. Σχήματος. -	312.
ΚΕΦ. ΣΤ. Περὶ τῆς Γ. Σχήματος. -	314.
ΚΕΦ. Ζ. Περὶ τῆς τῶν Σχημάτων παραθέσεως καὶ τῆς ἀναγωγῆς τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπὶ τὰ σχήματα. -	315.
ΚΕΦ. Η. Περὶ Συλλογισμῶν Ὑποθετικῶν τε καὶ Διαζευκτικῶν. - -	320.
ΚΕΦ. Θ. Περὶ τῶν λοιπῶν ἀτελῶν Συλλογισμῶν.	323.

ἙΙΣΑΓΩΓΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.
ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΝ.
ΜΕΡΟΣ Α.

Περὶ τῶν ὄντων.

Ἡ μὲν πρόθεσις, ὅσον νύξιν τινα ἐκείνῳ παραχρῆν, ἅττα ἐπιμελέστερον ἐπεξεργασθέντα, τὰ μὲν ἀναγκαῖα ἐστὶ, τὰ δὲ χρειώδη, ὥστε τὴν ψυχὴν ἰθῦναί τῷ ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, καὶ τὴν κατάληψιν τῷ ἀληθῆς ἑαυτὸν ἐπιστρέφοντος.

Πρὸ πάντων ἔν ἐπιστῆσαι δεόν ὅτι προσλήψει τινὶ, ἢ τῶν ὄντων ἡμῖν περιγίνεται ἔννοια· τῆς γὰρ προσλήψεως ἀρθείσης, πᾶσα παντὸς ἢ γνῶσις ἀφ' ἡμῶν αἴρεται.

Τῇ προσλαμβάνεσσι δυνάμει Νῶς ὄνομα,
Νοητικὸς δὲ ὁ ταύτης εὐμοιρῶν.

Α

Πρόσληψις δε, ἣν καὶ ἰδέαν καλεῖμεν, τὸ ἀμέσως παρὸν ἐστὶ τῆ ψυχῆ· ἔ γὰρ αὐτὰ πᾶ πράγματα, τῶν δὲ τὰς ἰδέας ἢ ψυχὴ ἐστὶ διασκεπτομένη· ἢ περὶ τῶν κρίνει, περὶ τῶν συλλογίζεται, ἢ περὶ αὐτὰς ἀποασα ἢ Συλλογιστικὴ τέχνη ἐναχολεῖται.

Πρὶν ἢ δὲ τῆς τοιαύτης μεθόδου τὴν ἐκθεσιν ἐπιχειρήσασθαι, ἥς ἢ τῶν ἔντων γινῶσις τέλος ἐστὶ τὸ σκοπέμενον, πρῶτον ἂν ἡμῖν ἔσοιτο, περὶ τῶν πραγμάτων γενικώτατα θεωρημένων, ἔστιν ἂν προτάξασθαι. Ἐπεὶ δὲ λόγος ἐστὶ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς ὅπως ἂν ἰσχύνοιτο, συντελὲς ἂν εἴη καὶ ταύτης τὰ πάθη προδιασκεψασθαι. Καὶ ἔσται τοίνυν ἡμῖν ἢ τῆς πραγματείας τάξις ὡς ἔχουσα:

Α'. Περὶ τῶν ὄντων γενικώτατα θεωρημένων· Β'. δὲ περὶ τῆς Ψυχῆς· Γ'. δὲ καὶ τελευταῖον, ὅπως ἂν αὕτη περὶ τὴν θῆραν τῆς τῶν ὄντων γνώσεως διιθύνοιτο, πραγματεύσομαι ὡς τὰ μὲν πρῶτα δύο, τῆς Μεταφυσικῆς ἐστὶ θεωρίας, τὸ δὲ τρίτον τῆς κατὰ τὴν Λογικὴν ἐστὶ προθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ὄντων ἐν γένει, καὶ τίνες αἱ τῶν πραγμάτων Οὐσίαι.

§. 1. Τῶν πραγμάτων ἅτε γνωσκόμενα ἡμῖν τυχαίως, καὶ ἅπερ ἠγνόηται, κοι-

ὄν ἔχει τὰ πάντα, τὸ εἶναι. Τὸ δὲ ὕπαρξιν ὠνόμασαν οἱ Νεώτεροι, Ὅν εἶναι ὑποσημαινόμενοι, τὸ ὅπερ ἐστὶ.

§ 2. Τῆ δὲ Ὅντος τὴν ιδέαν ἐξ ἀφαιρέσεως πορίζομεθα, ὡς οἱ φιλοσοφῶντες λέγειν εἰώθασι. Περὶ δὲ Αφαιρέσεως ἐν τοῖς λογικοῖς, ἔπω γὰρ τὰ ἐν ἐκείνοις, τῆς παρέσης ἐστὶ προθέσεως.

§ 3. Αφαιρέσιν δὲ καλῶμεν, ὅτε περὶ τι νοῶντες, ἐπᾶσι τῆς ἀναγκαίως αὐτῷ προσήκοντος τὸν νῦν προσέχομεν. Οὕτω τῆ σφαιροειδῆς ιδέαν καρπῶμα, μόνῳ τῷ τῆ σάματος χήματι προσέχων, καὶ ἔτε τὴν ὕλην ἐξ ἧς, ἐστὶ τὸ μέγεθος ὅσον, ἐπιλογιζόμενος.

§ 4. Οὕτως αὐτὸ μόνον ἀνάπολῶν, τὸ τοῖς πᾶσι κοινὸν ὅσα ἐστὶ, τῶν δὲ ἐκάστῳ προσόντων παθημάτων ἀλογῶν, τὴν ιδέαν τῆ Ὅντος ἐν γένει ἀρύομα.

§ 5. Ἐπεκτείνουσι δὲ καὶ μᾶλλον οἱ φιλοσοφῶντες τῆς φωνῆς τὸ σημαίνεμενον, καὶ ἐπὶ τὰ, πράγματι μὲν μηδαμῶς ὄντα, εἶναι δὲ μὴ ἀδυνατῆντα, προάγοντες.

Τὴν τῆ Ὅντος ἐν ἀφαιρέσει ιδέαν, ἐκ ἀλυσιτελῶς ἐξηκριβῶθαι τοῖς φιλοσοφῶσιν, ἐκ τῶν ἐπὶ τῆ ἐν χερσὶ πρώτης μέρης διαληφθησομένων, ἔσαι φανερόν· ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ πολλοῖς αὐτὴν ἀλυσιτελέσι τε καὶ ἀνηνύτοις ζη-

τήμασι παραχρῆν τὸ ἐνδύσιμον, εἰδὲν ἦττον ὁμόλογον.

§ 6. Τὰ πράγματα νοερώς περιπολῶντες, διακριδὴν ἀπ' ἀλλήλων ταῦτα καθορῶμεν τυγχάνοντα, καὶ τῶν ἑκάστον ἰδιάζον τι φέρειν, ἢ τῶν ἄλλων διέσαλται· καλεῖται δὴ τῆτο Οὐ-ιώδη διαφραίν, τὸ οἷ ἔ τὸ ὄν ἐσὶν ὅπερ ἐσὶν ὑπογράφοντες· οἷον ἐπὶ τῆ κύκλῳ, τὸ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς περιφερείας ἐπίσης ἀπὸ τῆ κατὰ τὸ κέντρον ἀφεςῶνα· Διὰ τῆτο γὰρ καὶ μόνον τὸ χῆμα Κύκλος εἶναι τίθεται.

§ 7. Τὴν εἴαν ἀπὸ τῆ ἔπερ εἴα ἐσὶν, ἀπαγαγεῖν ἀδύνατον εἶναι, εἰ μὴ κατ' ἀφαιρέσειν, τίς ἔ συνορῶ; "Αἶρε τὴν δηλαθεῖσαν τῆ κύκλῳ φύσιν, ἢ οἰχθήσεται σοι ὁ κύκλος. Ἐπίσης ἀφεςῶτα ἔχειν ἀπὸ τῆ κέντρον τὰ ἐπὶ τῆς περιφερείας σημεῖα, καὶ κύκλον εἶναι, ταυτὸν ἐσὶ.

§ 8. Καὶ ἄλλως δέπως τὸ αὐτὸ τῆτο οἱ φιλοσοφῶντες ἐκφέρειν εἰώθησαν, λέγοντες, τὰς τῶν ἔντων εἴας αἰδίους εἶναι, τετέστιν ἀτρέπτους.

§ 9. Τὸναντίον ἔδοξε τοῖς εἰπῶσι, τῆς τῆ Θεῆ βελησέως τὰς τῶν ἔντων εἴας ἐξῆφθαι, καὶ κατὰ τῶν αἰωνίων τιθεμένων, ὡς παραλυμαινομένων τῆ Θεῆ τὸ πανθενές, κατεξανισταμένοις.

§ 10. Περὶ ἧ τὸ δε μοι μόνον παρατηρητέον, ὡς ἀπιζά μοι δοκεῖ τὸς ἀτρέπτους τὰς ἐσίας διατεινομένους, τοῖς τὸ ἀπαναιομένοις, ταυτὸν τι θέλειν, ὑπὸ τῷ ὀνόματι τῆς ἐσίας δηλῆν.

§ 11. Ὅ,τι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ποτὲ φασὶ ζυνορῶ ὅ,τι δ' ἔτοι φρονεῖν εἰκόασι, ἐδὲ τὴν ἀρχὴν συμβαλέσθαι ἔχειν, ἐμαυτῷ σύνοιδαι.

Τρίγωνον γὰρ ἐννοῶν, ἐν αὐτῷ τῷ τρεῖς μόναις ἔχειν γωνίας, τὴν τῆ τοιῶδε αἰστος φύσιν οἶδα κειμένην. Ἐάν γὰς γωνίαν προδῆς, ἢ ἀφέλης, ἢ τῆ τρίγωνος σοι φύσις ἀρθῆσεται. Τῆτο ἔν διατεινόμενος, σαφῆ τῆ λεγομένης ἢ εὐκρινῆ φέρω τὴν ἐννοίαν. Ἐι δέτις ἔξαρος ὦν τῆ τοιῶτε, τὸν Θεὸν λέγοι γωνίας τέτταρας τῷ τρίγωνῷ δύνασθαι παραχῆν, καὶ τῆ τρίγωνος αὐτῆ ἔτω σαζομένης, ὡς τὰς τρεῖς γωνίας εἶναι κατὰ τὸ αὐτὸ τέτταρας, ἀλλ' αὐτὸς ἂν τῆ φθέγματος, ἐδὲ πλάσαι ἂν ἐπιεικῶς δυναίμην τὴν ἐννοίαν.

§ 12. Ἄλλ' εἰ ταῦτα διανοόμενοι, τὸ νοητικὸν ἡμῖν, πρὸς γε τὴν καθεσῶσαν ἡδὴ τῶν πραγμάτων ἡμέσθαι φασὶ, καθ' ἣν τρεῖς ἔχειν νοεῖται γωνίας τὸ τρίγωνον. Συμμεταβάλοι δ' ἂν, φασὶ, τὰς ἐσίας, καὶ τὸ τῆς ἡμετέρας νοήσεως. Τὶ δ' ἂν αὐθις διαί τῆτων βεβλαιντο, συνορᾶν ἐκ ἔχω, εἰ μὴ τυχὸν ὅτι αἰ παρ' ἐμοὶ ιδέαι τραπῆναι δύνανται. Τὰ δὲ, ἐδ' αὐτὸς ἂν ἀντεῖποιμι, δυναίμην γὰρ ἂν τετράγωνον